

te gast

't Nije Fryslân met levend landschap

Met een kabinet dat bezuinigt op alles wat kwetsbaar is proberen verschillende organisaties nieuwe oplossingen te vinden voor een waardevolle leefomgeving. Het is jammer dat er niet naar principeel andere basisuitgangspunten en oplossingen wordt gekeken.

Dat geldt niet alleen voor organisaties als het LTO, VNO-NCW en haar achterban (ik verwacht van hen niet anders), maar ook voor de vele vakbonden en milieu- en natuurorganisaties. Uitgangspunt blijft ook voor hen het vaak grenzeloze economische groeidenken waarin 'duurzaamheid' een dekmantel is om vooral overproductie en overconsumptie in stand te houden. Een maatschappij van het genoeg en consuminderen zou naar mijn mening voor het behoud van de aarde een veel beter uitgangspunt zijn.

Het Nederland van de onmiddellijkheid lijkt niet los te kunnen komen van het infuus van banken en groot- en agroindustriën. Politici, rechts en ook links, lijken meer oog te hebben voor de mening van twijfelachtige partijen en een peiling van Maurice de Hond dan voor een werkelijk rechtvaardige maatschappij en biodiverse leefomgeving.

Snelheid, de bulldozer, grootschaligheid, agressieve 'integratienormen' en het grote geld hebben vaak voorrang op (bio) diversiteit, natuur en een mooi cultuurlandschap.

Ook de over het rampzalige beleid van deze regering steen en been klagende bestuurders van lagere overheden hebben boter op hun hoofd: zij durven

klaarblijkelijk vanuit bepaalde partijbelangen niet te zeggen: tot hier en niet verder. En zo holt de parlementaire democratie met zijn veelal geframede boodschappen en stoere motorbendepraat zichzelf uit.

De ongeleide stroom van nieuwe, overhaast in elkaar geknutselde wet- en regelgeving, zoals de Natuurwet, de Omgevingswet, (het permanent maken van) de Crisis- en herstelwet, 'Wet op Huisbezoeken', boerkaverbod, en zo voort zijn voorbeelden waarbij de regering, ten koste van alles wat kwetsbaar is, in zijn onmiddellijkheid en crisisdenken steeds meer op de stoel van de rechterlijke macht gaat zitten.

Het wordt tijd dat we een wezenlijk andere richting gaan volgen. Een leefomgeving waar diversiteit, creativiteit, samenzijn, consuminderen en ecologische groei de boventoon voeren. Een goed leven en een mooi bestaan.

Laten we alvast beginnen met een kleurrijk Fryslân: een levend bloemenrijk cultuurlandschap, met heel veel kleurrijke 'bewoners' en alleen nog biologische en biologisch dynamische kleinen middenschalige landbouw. Een levend landschap: 't Nije Fryslân.

En daarna de 'Grote Herverdeling'. Zolang er (wilde) bijen zijn, zolang hebben we de tijd. Haal de krimp uit uw hoofd. Wie zoemt er mee?

SJOERD BONNEMA
ADVISEUR (BIO)DIVERSITEIT EN EN
LEEFOMGEVING